

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem Mgr. Jiřím Gottwaldem v právní věci žalobce **S.H.**, v řízení zastoupeného JUDr. Evou Janíkovou, advokátkou se sídlem Frýdek-Místek, Farní 19, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30.6.2011 č.j. MSK 104502/2011, ve věci přestupku,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou k soudu v zákonné lhůtě domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 30.6.2011 č.j. MSK 104502/2011, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 9.5.2011 sp. zn. MMFM_S 16718/2010/ODaSH/Neu, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. b) a § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o přestupcích),

a kterým mu byla uložena pokuta ve výši 13.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců a kterým mu byla uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1.000,- Kč.

Namítá, že žalovaný pochybil po procesní stránce, žalobce se z nařízených jednání vždy řádně a včas omluvil a i přesto správní orgán projednal věc v jeho nepřítomnosti. Žalobce vychází z ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích a § 59 správního řádu. Správní orgán žalobce uznal omluvu ze dne 21.2.2011, když jej usnesením ze dne 17.2.2011 vyzval k doplnění omluvy ze dne 16.2.2011 a žalobce svou omluvu doplnil dne 28.2.2011 lékařským potvrzením o trvání pracovní neschopnosti. Správní orgán předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 9.5.2011, z tohoto jednání se žalobce taktéž omluvil včasným podáním podloženým lékařským potvrzením o trvání pracovní neschopnosti. Žalobce tak má za to, že svou neúčast omluvil písemně a s předstihem, z omluvy nevyplývá, že by jeho léčebný režim byl ukončen nebo přerušen. Žalobce tak učinil vše, aby svou neúčast prokazatelně omluvil. Proto měl správní orgán už s ohledem na ust. § 4 správního řádu a judikaturu vyhodnotit omluvu jako včasnou a důvodnou. Postup, kdy správní orgán prvního stupně jednal v jeho nepřítomnosti, tak byl v rozporu s ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích a žalobce byl krácen na svých právech tím, že mu nebylo umožněno účastnit se výsledku svědků, klást jim otázky a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a k novým skutečnostem. Dále poukázal na účelová a tendenční tvrzení žalovaného, že žalobce přebíral doručovanou poštu ke konci lhůty, když tato skutečnost není rozhodná. Dále uvedl, že pokud podával příписы osobně na podatelně soudu, činil tak prostřednictvím rodinných příslušníků. Na závěr uvedl, že jeho pracovní neschopnost nadále trvá a je tedy evidentní, že se nejedná o nemoc účelovou.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Uvádí, že přestože je řízení o přestupcích ovládáno zásadou vyšetřovací, omlouvá-li se obviněný z ústního jednání, nese břemeno tvrzení a důkazní on. Je jeho odpovědností tvrdit a prokázat existenci důležitého důvodu bránícímu mu v tom, aby se k ústnímu jednání dostavil. Dle žalovaného žalobce neprokázal ani přesvědčivě neosvědčil, že v den ústního jednání u něj byly dány důvody, které by bylo možno posoudit jako překážku pro dostavení se. Žalobce sice učinil žalobu 4 dny před ústním jednáním (2 pracovní dny), přičemž předvolání mu bylo doručeno 7 dní před jednáním, obsahem omluvy, resp. potvrzením lékaře pro „dopravní inspektorát“ ze dne 4.5.2011 je pouze konstatování „pacient je v současné době v pracovní neschopnosti“. Z omluvy nevyplývá, že pracovní neschopnost žalobce trvala i dny následující po vystavení potvrzení. Vzhledem k důkaznímu břemenu na straně žalobce nebyl správní orgán povinen sám vyhledávat důkazy pro žalobcovo tvrzení a vycházel z předložených listin, které neprokazují, že byl žalobce v pracovní neschopnosti 9.5.2011. Správní orgán tak postupoval správně, když přestupek projednal v nepřítomnosti žalobce, když tento se, ač byl řádně předvolán, k jednání nedostavil bez důležitého důvodu. Omluvu žalobce lze považovat za náležitou, resp. včasnou, nebyl však, a to ani po konání ústního jednání, prokázán uplatňovaný důležitý důvod, což je zásadní argument pro hodnocení omluvy žalobce. Dále žalovaný odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Dále uvádí, že úvahami o přebírání pošty žalobcem ke konci lhůty osobně v provozovně pošty zpochybňoval tvrzení žalobce o jeho pracovní neschopnosti, resp. o takovém zdravotním stavu, který mu znemožňoval účast u ústního jednání, neboť tato skutečnost nasvědčuje

tomu, že se žalobce nepřetržitě nezdržoval v místě bydliště a byl schopen docházet si vyzvedávat zásilky na poště.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dne 24.9.2010 bylo Magistrátem města Frýdku-Místku (dále jen magistrát) zahájeno řízení o přestupku žalobce. Po zrušení rozhodnutí magistrátu ze dne 10.11.2010 Krajským úřadem dne 3.1.2011 a vrácením věci k novému projednání byl dne 31.1.2011 žalobce předvolán k ústnímu jednání na den 21.2.2011. Dne 16.2.2011 byla magistrátu doručena omluva žalobce z jednání doložená III. dílem rozhodnutí o jeho dočasné pracovní neschopnosti vystaveným dne 11.2.2011. Na výzvu soudu ze dne 17.2.2011 k doložení potvrzení lékaře o trvání pracovní neschopnosti v době termínu stanoveného ústního jednání žalobce doložil lékařskou zprávu ze dne 24.2.2011 – „pac. t.č. nemocen, obtíže t.č. nejsou stabilizovány, v.s. krátkodobého charakteru, vydáno jako doklad o zdravotním stavu“. Dne 16.3.2011 byl žalobce předvolán k ústnímu jednání na den 4.4.2011, dne 31.3.2011 bylo magistrátu doručeno sdělení žalobce, že jeho dočasná pracovní neschopnost nadále trvá, doložené lékařskou zprávou ze dne 30.3.2011, která dále uváděla, že další kontrola je stanovena na 22.4.2011. Následně byl dne 19.4.2011 žalobce předvolán k ústnímu jednání na den 9.5.2011. Dne 5.5.2011 byla magistrátu doručena omluva žalobce pro další trvání jeho pracovní neschopnosti, doložená lékařským potvrzením ze dne 4.5.2011. V potvrzení bylo uvedeno: „pacient je v současné době v pracovní neschopnosti. Léčen a vyšetřován na neurologii“. Ústní jednání dne 9.5.2011 proběhlo v nepřítomnosti žalobce. Téhož dne bylo vydáno rozhodnutí, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž odvolací námitky jsou totožné s námitkami žalobními. O jeho odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

Dle ust. § 59 správního řádu správní orgán předvolá osobu, jejíž osobní účast při úkonu v řízení je k provedení úkonu nutná. Předvolání musí být písemné a doručuje se do vlastních rukou s dostatečným, zpravidla nejméně pětiddenním předstihem. V předvolání musí být uvedeno, kdo, kdy, kam, v jaké věci a z jakého důvodu se má dostavit a jaké jsou právní následky v případě, že se nedostaví. Předvolaný je povinen dostavit se včas na určené místo; nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit.

Dle ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích koná správní orgán v prvním stupni o přestupku ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.

Jedinou žalobní námitku, směřující proti konání ústního jednání v nepřítomnosti žalobce, ačkoliv tento se z jednání předem omluvil, neshledal krajský

soud důvodnou. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí s totožnou odvolací námitkou vypořádal tak, že od zahájení řízení dne 29.9.2010 do vydání rozhodnutí se žalobce zúčastnil jen jediného z nařízených ústních jednání, ve všech ostatních případech se omluvil z důvodu pracovní neschopnosti, přičemž omluvy i počínání žalobce vykazují zřetelné znaky účelovosti. Z doručenek písemností je zřejmé, že s výjimkou první písemnosti nebyl odvolatel nikdy v místě bydliště zastižen, písemnosti si následně vyzvedával v provozovně pošty, což nekoresponduje s tím, že se měl vzhledem k tvrzené pracovní neschopnosti nacházet v místě svého bydliště. Pracovní neschopnost zjevně žalobci nebránila si zásilky určené do vlastních rukou vyzvedávat osobně na poště. Dále žalovaný poukázal na proměnlivý a podezřelý způsob dokládání pracovní neschopnosti a nemožnost v případě lékaře specialisty uvést datum další kontroly. Uvedl, že odvolatel navštěvuje lékaře nanejvýš ambulantně v nepravidelných intervalech. V době konání ústního jednání dne 9.5.2011 se žalobce žádného vyšetření ani úkonu nezúčastnil. Dle žalovaného je dána naprosto zásadní pochybnost o existenci objektivních překážek znemožňujících žalobci účast na ústním jednání 9.5.2011. Nepříznivý zdravotní stav obecně bývá důvodem důležitým pro odročení ústního jednání, nikoliv však automaticky, každá omluva musí být vyhodnocena samostatně z hlediska závažnosti tvrzeného důvodu i vzhledem k ostatním uplatňovaným omluvám a dalším okolnostem. Z obsahu lékařských záznamů dle žalovaného nevyplývá, že by zdravotní stav žalobce byl natolik závažný, že by mu neumožňoval se zúčastnit nařízeného jednání, když se zjevně nejednalo o poruchu zdraví znemožňující celkový pohyb, ovlivňující smyslové vnímání, vyžadující zotavování na lůžku či izolaci. K námitce žalobce o tom, že magistrát jej měl vyzvat k doplnění poslední omluvy, uvedl žalovaný, že není úkolem správních orgánů soustavně poučovat účastníka, kdy nebude možné jeho omluvě vyhovět (tedy při nedoložení trvání pracovní neschopnosti i v době ústního jednání), když o tomto již byl dostatečně poučen ve výzvě ze dne 17.2.2011. Omluvě nebylo vyhověno pro nedostatečnost a nepřesvědčivost v podobě sdělení „pacient je v současné době v pracovní neschopnosti, léčen a vyšetřován na neurologii“, která se vztahuje k 4.5.2011, nikoliv k budoucímu jednání dne 9.5.2011. Tvrzené obtíže žalobce jej zjevně nijak neomezovaly při vyzvedávání listovních zásilek a dojíždění na ambulantní léčbu. O možnosti projednání věci v nepřítomnosti byl žalobce poučen, stejně tak o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu. Správní řád přitom nestanoví, že možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí musí být poskytnuta ještě samostatně nad rámec ústního jednání.

Jak již bylo uvedeno, podle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích lze věc projednat v nepřítomnosti obviněného z přestupku jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednávání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo bez důležitého důvodu. Hodnocení toho, zda se v konkrétním případě jedná o náležitou omluvu, resp. důležitý důvod, provádí správní orgán i s ohledem na dosavadní průběh řízení. Omluva žalobce z ústního jednání nařízeného na den 9.5.2011 doručená správnímu orgánu dne 5.5.2011 byla bezesporu podána včas, je tedy náležitá, což nezpochybňuje ani žalovaný. Otázkou k posouzení je důležitost důvodu omluvy. Tu je třeba posuzovat z hlediska jejího pořadí, obsahu, v jakém stadiu řízení byla omluva uplatněna (doba od zahájení správního řízení nebo doba do zániku odpovědnosti za přestupek), zda ze spisu či jiných skutečností nevyplývá jakákoliv obstrukční snaha či potřeba obviněného z přestupku nebo jeho zástupce

působit průtahy v řízení nebo dosáhnout zániku odpovědnosti za spáchání přestupku apod. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 7 As 28/2009-99 ze dne 14.05.2009). Požádá-li účastník před zahájením jednání o jeho odročení z důvodu pracovní neschopnosti, kterou osvědčí, a z okolností případu, zejména z účastníkovy dosavadního chování, zároveň není patrné, že omluva je motivována snahou prodlužovat soudní řízení, soud jednání odročí, neboť v daném případě jde o důležitý důvod ve smyslu § 50 s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2 Afs 5/2005-96 ze dne 17.2.2005). Proto i důvod, který může být dostatečný pro přeložení prvního ústního jednání, již nemusí být dostatečný i pro jeho další přeložení.

Jak vyplývá se shora uvedených skutečností, žalobce podal dne 5.5.2011 omluvu z jednání konaného dne 9.5.2011, důvodem byla tvrzená pracovní neschopnost. Omluva byla doložena potvrzením lékaře ze dne 4.5.2011 v podobě sdělení „pacient je v současné době v pracovní neschopnosti, léčen a vyšetřován na neurologii“. Omluva se vztahovala ke dni 4.5.2011 a nebylo z ní patrné, na kdy je stanovena další kontrola žalobce či do kdy je předpoklad trvání pracovní neschopnosti. Z omluvy tedy není zřejmé trvání pracovní neschopnosti žalobce ke dni jednání 9.5.2011. Tuto skutečnost přitom žalobce nedoložil ani dodatečně po jednání. Pokud žalobce namítal, že měl být vyzván k doplnění omluvy, lze souhlasit s názorem žalovaného vysloveným v odůvodnění napadeného rozhodnutí spočívajícím v tom, že pokud byl žalobce již dříve poučen o tom, jaké skutečnosti musí doložit u omluvy z ústního jednání – a to konkrétně výzvou ze dne 17.2.2011, kterou byl vyzván doložení potvrzení lékaře o trvání pracovní neschopnosti v době termínu stanoveného ústního jednání, když z doloženého rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti nelze dovodit její trvání, neboť není zřejmý termín kontroly - není povinností správního orgánu o tom žalobce poučovat při každé jeho omluvě.

Samotný doklad o pracovní neschopnosti navíc není soudní praxí považován za dostatečný důvod k omluvě z ústního jednání, když sám o sobě nikterak neprokazuje, že obviněný není schopen se ústního jednání účastnit. Stejně tak potvrzení lékaře o pracovní neschopnosti žalobce bez uvedení jakýchkoliv dalších skutečností o zdravotním stavu pacienta a o jeho schopnosti či neschopnosti se účastnit jednání u správního orgánu nelze považovat za dostatečný důvod omluvy.

Skutečnost, že správní orgán žalobci dříve uznal omluvu ze stejného důvodu, tedy z důvodu trvání pracovní neschopnosti, doručenou dne 16.2.2011, a vyzval žalobce k jejímu doplnění, a neuznal omluvu doručenou dne 5.5.2011, je nutno posoudit ve smyslu ust. § 2 odst. 3 správního řádu, podle kterého správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, podle ust. § 4 odst. 2 s.ř. poskytování přiměřeného poučení dotčeným osobám o jejich právech a povinnostech a podle ust. § 6 odst. 1 s.ř., podle kterého správní orgán vyřizuje věci bez zbytečných průtahů. Za situace, kdy správní orgán považoval první předložený doklad o pracovní neschopnosti za řádnou omluvu žalobce z ústního jednání, by nemohl po předložení dalšího obdobného potvrzení jednat v nepřítomnosti žalobce, aniž by jej soud náležitě poučil, za jakých okolností považuje uvedené potvrzení jako omluvu jeho nepřítomnosti. Jak již však bylo uvedeno shora, žalobce byl o této skutečnosti poučen a proto

se nemůže dovolávat dobré víry a správní orgán je povinen věc projednat bez zbytečných průtahů.

Vzhledem ke konkrétním okolnostem případu a k dosavadnímu průběhu řízení má soud za to, že žalobce neprokázal ani přesvědčivě neosvědčil, a to ani dodatečně, že 9.5.2011, tj. v den ústního jednání, u něj byly dány důvody, které by bylo možno posoudit jako překážku pro dostavení se k jednání.

S ohledem na nedůvodnost uplatněného žalobního bodu krajský soud podle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu spisu v řízení nevznikly žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 17. prosince 2012

Mgr. Jiří Gottwald
samosoudce